

[Hækkerup.]

noget at fremsætte, men som jeg synes er saa berettiget, at det skal gentages.

Det er Ønsket om, at der bliver gjort noget ved den saakaldte Ridebane ved Christiansborg Slot. Denne Ridebane har jo overordentlig smukke og tiltalende Omgivelser, og der er ingen Tvivl om, at der under en kyndig og dygtig Gartners Ledelse kunde blive et ganske nydeligt Haveanlæg dér. Christiansborg Slot er jo dog noget af en Seværdighed, her søger Turisterne baade fra Indland og Udland bl. a. hen, naar de kommer til København, og jeg synes, det er Synd, at denne Plads, som kunde blive smuk, ikke bliver udnyttet bedre, end den bliver i Øjeblikket. Det nytter maaske ikke at fremsætte dette Ønske, men jeg synes, at dette skal siges, lige til der bliver gjort noget, for den Foranstaltning kan dog ikke være af gennemgribende økonomisk Natur.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par enkelte Ord om den saakaldte Arendrup-Affære. Det er ikke selve Tyveriet som saadant, jeg vil tale om. Undersøgelsen angaaende Ansvarret gaar jo nu sin Gang, og jeg er ganske overbevist om, at der hos Befolkningen i Almindelighed er Tilfredshed med, at Ministeriet har valgt den Fremgangsmaade, som det har. Men det forekommer mig, at det, man har hørt om Bedragerens Livsførelse, giver en Indtrykket af, at der maa være mærkelige Tilstande i Ministerierne.

Det kan ikke undgaa at undre i vide Kredse af Befolkningen, naar man hører, at Arendrup i længere Tid ikke blot har stjålet, men at han tillige har soldet og ødet Tiden paa en ganske forbløffende Maade paa Natrestauranter og lignende Steder. Hvorledes har han saa samtidig paa en tilfredsstillende Maade kunnet passe det daglige Arbejde i Ministeriet, saaledes at han kunde gøre sig fortjent til at rykke op gennem Graderne?

Jeg skal ikke i dette Spørgsmaal lægge noget stort Ansvar paa de skiftende Ministre — det faar Retspartiet være ene om, og det er jo den Slags Smaaafnøjelser, som et lille Parti som Retspartiet kan tillade sig, og som kan virke meget opmuntrende, men som egentlig ikke bliver taget synderlig alvorligt —, men jeg vil paapege, at der er det ubehagelige ved det parlamentariske

Styre, navnlig naar de politiske Styrkeforhold er saadan, som de har været i de senere Aar, at Ministrenes Personer meget ofte skifter; og jeg forstaaer særdeles vel, at det kan være overmaade vanskeligt for den enkelte Fagminister at trænge ind i alle sin Administrations Enkeltheder, navnlig da i en saadan Grad, at han har det fulde Overblik over, i hvilken Grad de forskellige Embedsmænd og Tjenestemænd udfylder deres Plads.

Men jeg haaber, at det i denne Henseende vil blive bedre i Fremtiden. Hvis ikke de to Partier, som danner Basis for den nuværende Regering, bærer sig meget ufornuftigt ad, er der ingen Tvivl om, for mig i alt Fald ikke, at den nuværende Regering vil sidde stærk indtil Valget, og at den efter Valget vil komme til at sidde endnu stærkere. Jeg tror, vi nu har Udsigt til, at vi nu kan bevare et Ministerium med større Fasthed end tidligere; derved skabes der ogsaa Betingelser for, at de enkelte Ministre kan faa mere personlig Haand i Hanke med de enkelte, specielle Forhold indenfor Administrationen.

I saa Fald kunde jeg ønske, at man Tid efter anden kunde faa forandret Systemet indenfor Administrationen noget. Jeg mener, at Embedsmændene først og fremmest, ja, i Grunden udelukkende skal være Statens Tjenere. Dér og kun dér ligger deres Livsgjerning; har de for mange private Interesser, saa vil det i de fleste Tilfælde komme til at gaa ud over deres Embedsgjerning. Derfor tror jeg, at man fra Ministrenes Side skal sætte ind mod de mange Privatgeschæfter, som Embedsmændene saa ofte har.

Det er muligt, at en Ændring af Systemet vil blive mødt med et naturligt Krav om højere Løn, ogsaa til de højere Embedsmænd. Men jeg vil sige, at det er en Konsekvens, jeg for mit Vedkommende heller ikke viger tilbage for at tage. Hovedsagen er, at Arbejdet bliver godt gjort; det var jo ingen Skade til, om der undertiden kunde komme noget mere Fart over de Sager, der ligger til Afgørelse eller Erklæring inde i den røde Bygning.

Der er i de sidste Aar forekommet en Række beklagelige Tilfælde af økonomiske Uregelmæssigheder indenfor forskellige Landkommuners Styrelse. Disse Uregelmæssig-